

dette ene Punkt fremme, at give dem, der nu bære ikke officielt, men i al Almindelighed et Navn, Ret til at faa det stadfæstet uden nogen Afgift. At det i Tidens Løb har forandret sig ret meget fra sit Udspring, beklager jeg; men jeg paaskønner, naar der nu, selv om det er sent, kommer Udtalelser, der støtte dette første Forslag i sine Principper. Samtidig med, at jeg beklager, at disse Udtalelser komme lidt sent, forstaar jeg godt, at det er saaledes; thi naar der kommer noget nyt, der ikke er af aldeles overdreven Betydning, lægger man ikke videre Mærke til det, før man faar en eller anden Impuls udefra. Jeg tvivler heller ikke om, at det ærede Medlem nu er kommet til at tage fat paa Sagen ved en saadan Impuls udefra. Det er dog bedre, at en saadan Udtalelse fremkommer sent, end at den blev helt borte. Angaaende Spørgsmaalet om Kommissionen er jeg det ærede Medlem for Valby (Osc. Hansen) taknemmelig for, at han har ført Tanken frem her i Salen. Efterhaanden som man hører disse forskellige Meninger komme fra de forskellige Sider, kan jeg ikke se andet, end at Resultatet maa blive det, at man lader Sagen gaa til en Kommission, og efter min Anskuelse helst en blandet Kommission, hvor begge de Retninger kunne blive repræsenterede, som den ærede Ordfører omtalte, baade de særlig sagkyndige paa Navnenes Omraade og de særlig sagkyndige paa Lovgivningens Omraade. En saadan Kommission maatte vist i en Sag som denne kunne gøre Nytte og ikke virke til at forsumpe Sagen. Hvad mit eget lille Ændringsforslag angaar, skal jeg udtale, at jeg, efter den højttærede Justitsministers og den ærede Ordførers imødekommende Udtalelser, og da jeg selv indrømmer, at det lider af visse Mangler, at det er for almindeligt, skal tillade mig at tage mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): Dette Ændringsforslag er saaledes taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Oscar Hansen: Jeg takker de to Medlemmer, der sidst talte, det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) og det ærede Medlem for Storeheddinge (Sv. Høgsbro) for deres Tilslutning til Tanken om en Kommission. Denne vil faa den Opgave dels at paavise Navnekilderne, Maaderne, hvorpaa Navnedannelsen foregaar, og dels at paavise Misligh-

derne ved de nuværende Forhold. Jeg kan tilføje, at der ikke fra min eller de Herrens Side, der uden for dette Ting have rejst Tanken om en Kommission, har været nogen som helst Tale om at ville forbigaa det Arbejde og den Interesse, som det nuværende Udvalg har vist for Sagen, idet man tvært imod har sat sit Haab til, at denne Interesse vil vedblive at være tilstede. Dernæst maa jeg i denne Forbindelse fremhæve, at naar de sagkyndige ikke rørte sig i Fjor, var det af den gode Grund, at det Forslag, som da forelaa, ikke medførte de Farer, som dette Forslag medfører. Og naar de i Aar ikke have rørt sig før, ligger det ogsaa ganske simpelt i, at de ikke have kunnet røre sig, før de vidste, hvad der kom. Før Forslaget kom frem, kunde ingen Mennesker tage til Orde mod det. Der blev taget til Orde, saa snart man kunde. Og jeg maa stadig hævde lige over for den ærede Ministers Udtalelser, at de sagkyndige ikke have ligget paa den lade Side. De have haft Forarbejderne færdige dertil paa mange forskellige Punkter, og de have et 24 Aar gammelt Løfte om gennem en Kommission at komme til at medvirke til Sagens endelige Ordning. Jeg skal til Slut gøre en enkelt Bemærkning om selve Sagen. Da den danske Adel skulde have Slægtsnavne, lod man dem selv danne dem. Nu ønsker det danske Folks store Masse Slægtsnavne. Hvorfor maa det saa ikke komme til selv at danne dem? Hvorfor skal man tvinge dem ind under Former, der ikke høre hjemme i selve Folkelivet? Det er min Hovedbetragtning, og det er ud fra den, at jeg har stillet mine to Ændringsforslag, og derfor kan jeg ikke godt tage dem tilbage. Naar jeg har nogle „inderlige Ønsker“, kan jeg ikke godt give Afkald paa dem. Jeg vil anbefale det højttærede Medlem fra Store Heddinge at holde fast ved sine. I saa Tilfælde ville vi ganske sikkert til sidst blive enige om det Forslag, der foreligger her, særlig da den ærede Ordfører har sagt, at han ikke havde noget at indvende mod Ændringernes Realitet. Det forholder sig da saaledes, mine Herrer, at Ordføreren intet har at indvende mod Realiteten af mine Ændringsforslag, og jeg kan derfor ikke godt give Afkald paa dem og maa derfor atter henstille dem til Deres Velvilje.

Krabbe: Den ærede Ordfører har jo i Virkeligheden tiltraadt det Underændringsforslag, som er stillet af mig under Nr. 3, d. v. s. tiltraadt det paa den Maade, at han egentlig ønskede vedtaget, at der ingen